

Ελένης αρπαγή

Αττικός ερυθρόμορφος σκύφος της ύστερης αρχαϊκής (ή κατ' άλλους πρώιμης κλασικής εποχής) με την υπογραφή του Ιέρωνα ως αγγειοπλάστη και του Μάκρωνα ως αγγειογράφου στις λαβές. Βρέθηκε στην αρχαία Σουέσσουλα της Καμπανίας στην Κάτω Ιταλία. Στην πλευρά Β ο Μενέλαος, πάνοπλος, τραβά το ξίφος του στην Ελένη μετά την άλωση της Τροίας, έτοιμος να εκδικηθεί. Η Ελένη προσπαθεί να βρει καταφύγιο στο ιερό του Απόλλωνα. Η Αφροδίτη βρίσκεται πίσω από την Ελένη, έτοιμη να μεσολαβήσει για τη σωτηρία της, καθώς στρέφει το πρόσωπο της Ελένης προς τον άντρα της και της βγάζει το πέπλο για να φανερώσει τα θέλητρά της. Ο Μενέλαος ετοιμάζεται να ρίξει κάτω το ξίφος του, μαγεμένος από την ομορφιά της Ελένης. Ο ιερέας του ναού, ο Χρύσης, και η κόρη του, η Χρυσηίδα, επίσης διακρίνονται αριστερά. Η παρουσία τους θυμίζει τα πρώτα γεγονότα της Ιλιάδας. Ο Πρίαμος παρίσταται επίσης καθισμένος (το όνομά του αναγράφεται) να παρακολουθεί τη σκηνή, δεξιά κάτω από τη λαβή. Η σκηνή είναι πολυπρόσωπη και οι ερυθρόμορφες φιγούρες καλύπτουν σχεδόν την επιφάνεια του αγγείου. Βοστόνη, Μουσείο Καλών Τεχνών, 13. 186.

Ελένης αρπαγή

Απουλικός ερυθρόμορφος κωδωνόσχημος κρατήρας. Αποδίδεται στο ζωγράφο της Στοκχόλμης 1999. Στην Πλευρά Α Πάρης και Ελένη. Ο Πάρης φορά φρυγικό καπέλο (πίλο) και κρατά ένα είδος δόρατος.

Παρίσι, Μουσείο του Λούβρου, Κ 6

Ελένης αρπαγή

Λουκανική Νεστορίς, που αποδίδεται στο ζωγράφο Δόλωνα, περίπου 390- 380 π.Χ. Στην πάνω ζώνη του αγγείου εικονίζεται ο Πάρης κρατώντας δόρυ να πλησιάζει την Ελένη. Παρεμβάλλεται θεραπεινίδα και δεξιά κάθεται η Ελένη. Πίσω της μια δεύτερη θεραπεινίδα κρατάει αλεξήλιο. Στα αριστερά της σύνθεσης ίσως εικονίζεται ο Αινείας.
Λονδίνο, Βρετανικό Μουσείο, 1867, 0508. 1330

Η αρπαγή της Ελένης από τον Πάρι

Ζωγράφος του Λουτρού, 421- 410 π. Χ. Το σχήμα του αγγείου (αυγό) είναι ιδιαίτερα ταιριαστό για το θέμα, επειδή η Ελένη γεννήθηκε από ένα αυγό.
Νέα Υόρκη, Μητροπολιτικό Μουσείο. 1971. 258. 3

Πάρης και Ελένη φεύγουν από την Τροία με τέθριππο άρμα

Βοιωτικός καλυκωτός κρατήρας του 4^{ου} αιώνα π. Χ.
Νέα Υόρκη, Μητροπολιτικό Μουσείο. 57. 11. 3

Πάρης και Ελένη

Κάδος. Αποδίδεται στον ζωγράφο του Πάρη, 350- 320 π. Χ. Στο μέσο της σύνθεσης η Ελένη και ο Πάρης. Δεξιά η Αφροδίτη και κάτω ο Έρως. Λονδίνο, Βρετανικό Μουσείο

Ελένης αρπαγή

Ανάγλυφο από ετρουσκική αλαβάστρινη τεφροδόχο, β' μισό 2^{ου} αιώνα π. Χ.
Βιέννη, Μουσείο Ιστορίας της Τέχνης, Inv. No. I 1035

Ελένης αρπαγή

Ανάγλυφο ρωμαϊκής περιόδου.
Λονδίνο, Βρετανικό Μουσείο, 1805, 0703 315

Ελένης αρπαγή

Τοιχογραφία από το Σπίτι του Ιάσονα στην Πομπηία. (IX 5, 18). Ο Έρως δείχνει τον Πάρι στην Ελένη.

Νάπολη, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο

Ελένης Αρπαγή

Από το χειρόγραφο του Raul Lefevre, *Recoeil des Histoires de Troyes*. 1464

Ελένης αρπαγή

Χαρακτικό του 1744, αντίγραφο χαμένης τοιχογραφίας από το Παλατίνο.

Ελένης αρπαγή

Reymont Pierre, περίπου 1550.
Λονδίνο, Βρετανικό Μουσείο

Ελένης αρπαγή
In Castel Durante, 1520- 1525, πιάτο.
Λονδίνο, Βρετανικό Μουσείο

Ελένης αρπαγή

Heemskerck, Maerten van, 1535

Ελένης αρπαγή

Τιντορέττο, 1578- 1579

Ελένης αρπαγή

Χαρακτικό από έκδοση βιβλίου, κατά τον Guido Reni, 1637.
Λονδίνο, Βρετανικό Μουσείο

Ελένης αρπαγή

Hamilton, Gavin, 1770